

1888 - semnificații și responsabilități

Vineri, 30 iunie 2006

Gili Cârstea

Așa cum se poate observa ușor, materialele de pe acest sit fac dese referiri la Minneapolis 1888 și la solia neprihănită a lui Hristos așezată în contextul mării controversă. Unii ar putea înțelege de aici că noi adorăm persoane și evenimente, că am făcut un cult din anul, oamenii sau scenele petrecute în acea perioadă.

Înțelegem că, pentru unii, toate acestea sunt extrem de deranjante, și ar face orice să le șteargă din istoria denominațională. Alții doar se întrebă ce rost are să invocăm mereu o perioadă tulburătoare a istoriei, și cu ce ar ajuta un astfel de exercițiu biserica de azi să-și ducă la bun sfârșit misiunea.

Noi recunoaștem că 1888 este un episod trist, pe care l-am dori cât mai repede înlăturat din experiența bisericii lui Dumnezeu. A fost un eșec denominațional teribil, cu implicații la fel de serioase ca și cele ale lepădării lui Hristos ca Mesia de către poporul Său în anul 34. Nu ne face plăcere să repetăm decretul cerului față de rebeliunea lor: "Iată că vi se lasă casa pustie." Tot așa, nu ne face plăcere să repetăm mereu concluzia cerului față de rebeliunea noastră din 1888: "Nedemni de încredere când sunt în joc interese majore"

Nu dorim să idolatrizăm oameni, și cu atât mai puțin pe Jones și Waggoner. Ei au fost oameni "supuși acelorași slăbiciuni" ca și noi, ba au fost supuși unor slăbiciuni chiar mai mari decât cele uzuale. Dumnezeu doar i-a ales pentru o lucrare glorioasă, iar ei și-au îndeplinit cu credințioasă misiunea. Ei au anunțat biserica despre un eveniment glorios: mana din cer cădea peste tot în jur, iar poporul era chemat să o adune și să o ofere omenirii. Dar tabăra lui Israel, sub influența liderilor de la Battle Creek, a disprețuit pâinea îngerilor, care a rămas împrăștiată pe câmp și s-a stricat.

"Dumnezeu a trimis poporului Său solie după solie, și inima mea a fost zdrobită să văd pe cei despre care credeam că sunt învățați și conduși de Dumnezeu, cum cad sub puterea fermecată a dușmanului, care i-a făcut să respingă adevărul prezent" (The EGW 1888 Materials, 388-428).

De atunci continuăm să ne învățăm în jurul muntelui și să ne spălăm pe mâini de rușinea din 1888. Fiecare nouă generație de pastori sau administratori se laudă că ea a

acceptat și predică “neprihănirea prin credință,” dar ploaia târzie și marea strigare continuă să ne ocolească sistematic. Poporul este mai departe de neprihănire decât oricând, iar idolatria modernă este mai subtilă decât oricând, căci Hristos a ajuns în mijlocul nostru “ca un viteaz care nu poate ajuta.”

În legătură cu solia 1888, Domnul ne provoacă la meditație. Referindu-Se la opozații din 1888, El spune: “Ei au încercat să contracareze influența soliei adevărului. Să ne imaginăm că ei ar avea succes în eforturile lor; care ar fi urmarea? Solia pentru trezirea unei biserici încropite ar înceta, iar mărturia care înalță neprihănirea lui Hristos ar fi adusă la tăcere. Să ne imaginăm că lucrarea ar fi dată în mâinile acestor oponenți și căutători de greșeli, și li s-ar permite să dea bisericii doctrina și lucrarea pe care ar dori-o ei. Ar prezenta ei ceva mai bun decât a trimis Domnul poporului Său prin agenții Săi aleși?” (The EGW 1888 Materials, 388-428).

Chiar aceasta s-a întâmplat. Solia a fost, și continuă să fie “contracarată,” opozații au avut “succes” în eforturile lor de a bloca solia, iar mărturia care înalță neprihănirea lui Hristos a fost adusă la tăcere. Nu mai trebuie să ne “imaginăm,” lucrarea a fost dată pe mâna acelor “căutători de greșeli” și li s-a permis să dea bisericii “doctrina” și “lucrarea” lor.

Ei bine, grupul nostru de studiu dorește să fie martor că “ei” NU au prezentat “ceva mai bun decât a trimis Domnul poporului Său prin agenții Săi aleși.” Solia pentru “trezirea unei biserici încropite” a încetat – și nu din cauze naturale, ci sub permanenta constrângere a factorilor de decizie – iar Laodicea este mai laodiceană decât oricând.

Noi suntem martori că evaluarea cerului – “nedemni de încredere” – planează încă asupra acestei generații, iar disprețul oficial față de solia 1888 este cel mai serios obstacol în calea mării strigări și a ploii târzii.